

Der var engang en sadomasochist

Eventyr er ren og skær inspiration til s/m. De er fulde af pisk, tvang og ydmygelser. Især de gamle folkeeventyr er saftige og byder på situationer og universer, der kan tilfredsstille selv garvede s/m'ere. Tag med på en rejse gennem nogle af de bedste eksempler.

Af modesty

Myterne kom først. Myter om mennesker og guder og deres forhold til hinanden, dengang guderne stadig havde et sexliv og menneskene ligeså. De blev gennem mundtlig overlevering til folkeeventyr, og der blev flere og flere af dem, og nogle af dem var ret så bramfri.

I romantikken blev folkeligheden moderne, og kunstnerne fik øje på folkeeventyrene og skrev dem ned og gav dem ofte en kristen, moralsk drejning, som ikke var i dem oprindeligt. De blev også inspireret af genren til selv at forfatte eventyrlige beretninger.

Disneys tegnefilm, som er den form for eventyr, vi moderne mennesker oftest oplever, er så kyske, at man slet ikke kan undgå at få en uartig tankegang. Jeg kan slet ikke lade være med at overfortolke eventyrene, og jeg forestiller mig, at både Tørnerose og hendes prins er til nåle. Hun har jo stukket sig på tenen, og han er ikke bange for at kæmpe sig igennem det tornede rosenkrat for at nå frem til hende. Freud, hvor er du?

Konen der blev pisket

En gammel mand blev gift med en ung pige, men han kunne ikke gøre noget ved hende. Da han var bange for, at hun skulle løbe efter andre mandfolk, fik han sig lavet en børste og børstede hende med den på et vist sted. Det syntes hun ikke om, og da hun nu snakkede til ham om, at hun havde ment, det var noget andet at være gift, så fik han hende op på loftet. Der fik han hende lagt over en kiste og gav hende en god risfuld i den bare ende. Siden forlangte hun ikke noget.

Omsider døde han, og der kom nu mange bejlere til hende, men hun gav dem alle en kurv. Til sidst blev hun nødt til at se sig om efter en mand, da hun ikke kunne styre gården. Hun holdt så bryllup med en karl på den betingelse, at han ikke måtte ligge ved hende. Da han var en fattig karl, gik han ind på at love det.

Men omsider fik han sig listet hen til hende. Det syntes hun godt om, og så sagde hun: "Bedstefar brugte børsten, men du bruger skaftet."

Næste søndag ville hun i kirke og se til mandens grav. Den var begroet med nælder, og så satte hun sig ned og ville skide på den. Men idet hendes bare røv nu rører ved nælterne, brænder hun den og farer op og siger:

"Dit forbandede skarn, kunne du ikke nøjes med at piske mig, mens du var levende, vil du nu også gøre det efter din død!"

Fra Den bortfløjne mødom - samt andre skæmtsomme og erotiske folkeeventyr

Fristelserne i skoven

I store mørke skove, på korsveje, i en lille hytte langt ude i skoven. Et pandekagehus. På toppen af bjerget eller hulen i bjerget. Langt fra alfarvej. Hvis man tilmed er så lille som Tommeliden, kan man for alvor tale om at ens vilje ligger i sin Herres eller Herskerindes lomme. Som novice i det sorte univers lader man sig lokke af pandekager og en smuk buket til bedstemor. Der er hekse i skoven, og de er ikke altid gamle og grimme, men kan også være unge og forførende og listige ulve, der foretrækker ungt kød. Skal man lade sig lede ind i fristelse? Og slipper fristeren godt fra sin grådighed?

"Tidligt næste morgen, før børnene var vågnet, stod hun op, og da hun så dem ligge der med deres røde runde kinder og sove trygt, tænkte hun:

"Det bliver en lækkerbiskken." Hun tog så fat i Hans med sine tørre hænder, bar ham ud i stalden og lukkede ham inde bag et gitter uden at bryde sig om, at han græd og bad for sig. Så gik hun ind og ruskede Grete vågen og sagde:

"Stå op din drivert, og hent noget vand og lav noget god mad til din bror. Han sidder ude i stalden, og når han er blevet rigtig tyk og fed, æder jeg ham."

**Hans og Grete
- Grimms eventyr**

"Det er en rigtig lækker lille mundfuld," tænkte ulven ved sig selv, "hun vil nok smage bedre end den gamle. Nu vil jeg bære mig rigtigt snildt ad, så jeg får fat i dem begge to."

**Rødhætte
- Grimms eventyr**

Knæl for kongeriget

Kongerne er enerådige, og det samme gælder dronningerne. De sidder på deres trone, og som deres undersåt må man uden tøven knæle for dem, og man kan ikke sådan uden videre sige nej til det, de befaler. De bor på eventyrslotte. Steder hvor man ikke behøver at bekymre sig om naboerne. Og hvor man skal være meget heldig, hvis man bliver reddet, eller dygtig så man kan redde sig selv, hvis man er indespærret i en kælder eller et tårnværelse.

*If you were Queen of pleasure
And I were King of pain
We'd hunt down Love together,
Pluck out his flying-feather,
And teach his feet a measure,
And find his mouth a rein;
If you were Queen of pleasure
And I were King of pain.*

**A.C. Swinburne
- uddrag af A Match**

Snedronningen i al sin pragt giver gysende gåsehud, og Morgana le Fay er en strålende dronning med forstand på trolldom, ligesom Snehvides smukke men onde stedmoder, der står printet som et pirrende mareridt fra Disneys tegnefilm. Hun kan dog ikke hamle op med Snehvides skønhed, for Snehvide er jo hvid som sne, rød som blod og sort som ibenholt.

"Snefnuggene blev større og større, til sidst så de ud, som store hvide høns; med ét sprang de til side, den store slæde holdt, og den person som kørte i den, rejste sig op, pelsen og huen var af bare sne; en dame var det, så høj og rank, så skinnende hvid, det var snedronningen.

"Vi er kommet godt frem," sagde hun. "Men er det at fryse! Kryb ind i min bjørnepels", og hun satte ham hos sig, slog pelsen om ham, det var, som om han sank i en sne-drive.

"Fryser du endnu!", spurgte hun, og så kyssede hun ham på panden. Uh! Det var koldere end is, det gik ham lige ind i hjertet, der jo dog halvt var en isklump; det var, som om han skulle dø! - Men kun et øjeblik, så gjorde det just godt; han mærkede ikke mere kulden rundt om...

"Nu får du ikke flere kys!" sagde hun, "for så kyssede jeg dig ihjel!"

Snedronningen
- H.C.Andersen

Den ydmyge prinsesse

Hovmod står for fald som i Svinedrengen. Og ydmyghed belønnes, som i eventyret om Askepot, hvor misundelige sted-søstre behandler den stakkels moderløse Askepot som tyende, men hun ender med at få prinsen. Der begyndte nu en slem tid for den stakkels steddatter.

"Skal den dumme tøs sidde herinde i stuen hos os," sagde de onde piger, "den, der vil have noget at spise, må arbejde for det. Ud i køkkenet med den kokketøs."

De tog hendes smukke klæder fra hende og gav hende en gammel grå kjole og træsko.

"Se hvor prinsessen er fin," råbte de leende og jog hende ud i køkkenet. Der måtte hun arbejde strengt fra morgen til aften, stå op før daggry og hente vand og gøre ild på, lave mad og vaske op. Oven i købet gjorde søstre hende al den fortræd, de kunne, og kastede ærter og bønner i asken, så hun måtte have det besvær at samle dem op igen. Om aftenen, når hun var træt, havde hun ingen seng, hun kunne lægge

sig i, men måtte sove ved siden af skorstenen. Det var intet under, at hun altid var støvet og snavset, hun blev derfor kaldt Askepot."

Askepot - Grimms eventyr

Og de tapre soldater og mænd af folket vinder den forkælede og krævende prinsesse ved at gøre noget andet, end hun forventer, så hun bliver sat på plads; måske endda ved trylleri.

"Klokken tolv sprang døren op, og den lille mand kom ind med prinsessen.

"Åh, er det dig," råbte soldaten, "tag så fat. Hent kosten og fej op i stuen.

"Da hun havde gjort det, kaldte han på hende, stak benene frem og sagde:

"Træk mine støvler af."

Så kastede han dem i hovedet på hende, og hun måtte tage dem op og pudse dem. Hun gjorde alt, hvad han befalede, med halvtlukkede øjne, uden at gøre indvendinger. Ved det første hanegal bar den lille mand hende igen hjem i hendes seng på slottet."

Det blå lys - Grimms

Livet på spil

I eventyr må man ofte satse livet selv. Som ridderne i sagnet om Kong Arthur og ridderne af det runde bord. De må med livet som indsats tjene en skønjomfru, som sidder i sit jomfrubur. Eller rækken af bejlere der må klare de tre prøvelser for at få prinsessen, og hvis det ikke lykkes for dem, så får de kappet hovedet af.

Også som prinsesse sætter man livet på spil. Som Scheherezade i 1001 Nats Eventyr. Hun må gifte sig med Kong Riar, der gifter sig hver dag og hver morgen lader sin nye brud halshugge. En handling han gør for at sikre, hun ikke er ham utro, ligesom hans første brud var. En brud som han havde elsket meget højt. Så er det om at tage fantasien til hjælp, og Scheherezade løber ikke tør for fantasier, som endda af og til bliver så uartige, at de må censureres.

Andre gange bliver prinsessen sågar lænket og sat ud som et offer til den ildspyende drage for, at den ikke skal hævne sig på hele kongeriget. Eller hun er lige ved at blive brændt på bålet, men reddes i sidste øjeblik, lige da flammerne skal til at kærttegne hendes krop. Eller måske bliver prinsessen bidt af en Grev Dracula og bliver selv en blodtørstig vampyr, som må leve det evige nattelev.

Ja, faktisk er prinsesserne ikke rigtigt levende, før de bliver kysset. De ligger smukke og blege i glaskister og venter. Så trods rygterne er der noget, der tyder på, at Snehvide ikke dyrkede gang-bang med dværgene, for så ville hun ikke have ligget der så passivt.

I Beauty-trilogien af Anne Rice, men skrevet under pseudonymet A.N. Roquelaure, kan man derimod læse, hvilke friheder prinsen tog sig overfor Tornerose, da hun næsten var færdig med at sove i 100 år. Et saftigt og romantisk s/m-eventyr.

Fabeldyr

Prinser bliver forvandlet til frøer eller andre dyr. Hvordan mon det er at blive behandlet som et dyr, selvom man er et menneske?

Ydmygende, ikke? Og prinsessen der er blevet lovet bort til en trolld eller en dyrekonge. Det er nok heller ikke lige det, hun drømte om. Men hvis prinsessen kan holde af ham på trods af hans dyriskhed som i "Skønheden og Udyret", så dukker hans menneskelige side frem.

En mand havde solgt sig til Fanden, og den eneste måde, han kunne blive fri for ham på, var, at han skulle vise ham et køretøj, han aldrig havde set mage til.

Dengang tiden nu var omme, og Fanden skulle komme og hente ham, siger manden til konen og pigen, at de skal klæde sig nøgne. Så skal de gå ud i gården til en vogn og stille sig an på alle fire med hovedet ind til hammelen og på hver sin side af vognstangen. Og deres hår blev redt ned ligesom en hale.

Til den bestemte tid kommer Djævelen og spørger ham efter, om han er færdig at rejse med ham. "Jo," siger manden, men han huskede vel nok deres aftale.

Hvad var det? Ja, det var, at han skulle vise ham et køretøj, som han aldrig havde set mage til før. Jo, det passede, men hvor så køretøjet det var? Ja, nu kunne han følge med ham ud i gården. Så viste han ham nu de her to. Fanden bliver noget forundret og står og ser på dem en tid.

"Men hvordan fodrer du dem?" siger han.

"Det skal jeg vise dig på ætsted, nu skal give dem en portion hver." Så trækker han pikken ud af bukserne og kryber på pigen.

Konen bliver urolig over det og knurrer. Men da han er færdig med pigen, begynder han at byndsle på

konen. Fanden var så forset på det her, te det var farlig.

"Men hvordan kan det være," siger han, "te den ene var så urolig?"

"Åh, det kom vel ad, te a er vant til at give hende først." Så var Fanden fornøjet, og manden slap fri.

Fra Den bortfløjne mødom - samt andre skæmtsomme og erotiske folkeeventyr

I "Østen for solen og vesten for månen" bliver pigen gift med en bjørn. Det viser sig godt nok, at det er en dejlig prins om natten, det opdager hun, da hun af nysgerighed kommer til at dryppe stearin på ham, mens han sover. Og så er han væk. Nogle gange er det nok med et kys, men andre gange skal man have skrappe midler i brug, som i eventyret om Kong Lindorm.

"Så kom bryllupsdagen, og de kom fra slottet og hentede hende og skulle pynte hende til brud. Hun bad, at de ville skaffe hende ti hvide særke, som aldrig havde været brugt før. Derefter kom hun ind i salen, og lindormen kom skridende og stod ved siden af, og så blev de viet.

Men da det blev aften, og de skulle ind i kammeret, forlangte hun en balje lud og en balje sødmælk og så mange ris, som en karl kunne bære i favnen. Det syntes folkene på slottet var noget bondetossesludder og sære indbildninger; men kongen sagde, at hun skulle have, hvad hun forlangte. Da de så var fulgt til brudekammeret, og døren var lukket, sagde han til hende:

"Skønjomfru, skyd en særk!"

"Kong Lindorm, skyd en ham!" sagde hun.

"Det har ingen budt mig før," sagde han.

"Nej, men det byder jeg dig nu."

Dermed begyndte lindormen at vånde og klage sig, og den vred og skød sin ormekrop, indtil der lå en lang ormeham på gulvet.

"Skønjomfru, skyd en særk!" sagde han igen.

"Kong Lindorm, skyd en ham!" sagde hun..

"Det har ingen budt mig før," sagde han.

"Nej, men det byder jeg dig nu."

Således blev de ved, til han var kommet af med de ni hamme og hun med de ni særke. Men da var lindormen ikke andet end en stor klump kød, der lå på gulvet og knap kunne røre sig, og blodet løb af ham.

Da fattede hun mod, greb risene og dyppede dem i lud og piskede ham så kraftigt, hun kunne, til der kun var stumper tilbage af risene. Derefter vaskede hun ham i sødmælk, svøbte ham i de ni særke og slæbte ham hen i sengen, hvor hun lagde ham i sine arme. Det varede længe, før hun kunne sove. Men til sidst faldt hun da i søvn.

Næste morgen tidligt kiggede kongen gennem nøglehullet for at se, hvad der var blevet af pigen. Ind turde han ikke gå. Men da han ikke kunne se blodspor, linnede han på døren og kikkede gennem sprækken. Og dér lå pigen i sengen, sund og hel, og ved siden af hende lå den dejligste kongesøn.

Og hun sagde: "Kom kun ind! Det står godt til."

Preben Ramløv - Danske folkeeventyr - Kong Lindorm

Rendyrket inspiration

Ak ja, dengang forstod de virkelig at klæde sig også i andet end særke og hamme. Og fetich-folket og goth-folket har da også allerede taget inspirationen til sig i stor stil. I korsetter som Snehvides eller glassko som Askepots eller bare som de 12 dansende prinsesser, der hver nat slider et par sko op - en dyr fornøjelse for deres far. Riddere i rustninger og kappeklædte vampyrer.

Ekshibitionister må beundre den pomp og pragt, hvormed kejseren blotter sig frem i "Kejserens nye klæder", selvom han selvfølgelig ender med at blive til grin. Og så er der pigen, der løser den gåde at klæde sig nøgen og dog være påklædt ved at iføre sig et fiskenet. Havfruerne, der lokker sømændene i uføre, når de syngende sidder og kæmmer deres lange hår. Rapuntzel med de meget lange fletninger, som man kan kravle op til tårnkammeret af. Men som hun mister, da heksen giver efter for læserens hårklipnings-fetich. Og endelig er der den lille masochistpige, der var rejst ind i det sorte univers for at søge lykken, bestod prøvelserne, løste gåderne og til sidst vandt det halve kongerige og den sorte prins. Og de lever lykkeligt til deres dages ende. Og når enden er rød, er alting godt.

Læs mere:

H.C.Andersen - Eventyr og historier

A.N.Roquelaure - The Claiming of Sleeping Beauty, Beauty's Punishment og Beauty's Release

Preben Ramløv - Danske folkeeventyr

Den bortfløjne mødom - samt andre skæmtsomme og erotiske folkeeventyr

J.L.K.Grimm - Grimms samlede eventyr

SurLaLune Fairy Tales pages - <http://members.aol.com/surlalune/frytales/index.htm>